

[Ole Donner]

munerne skal have lov til at sætte skatten op. De må prioritere bedre, og her er vi altså uenige med Socialdemokratiet.

Med hensyn til den skrivelse, som Indenrigsministeriet har sendt ud, synes jeg, at hr. Klaus Hækkerup på udmærket og pædagogisk vis redegjorde for, hvor tåbelig den var. Den var foreløbig, der var ikke nogen tal, man kunne regne med, og der ville ske en omprioritering osv. Det var så godt forklaret, at næsten alle kan forstå, at den selvfølgelig ikke burde have været udsendt.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Først til fru Pernille Frahm, der nu har fået debatten fordrejet til, at jeg har sagt, at regeringen kun ville opfylde ét af syv løfter. Jeg må nok sige, at det er en ganske god kunst at kunne fremstille tingene således fra Folketingets talerstol, men jeg vil alligevel godt gøre fru Pernille Frahm opmærksom på én ting. Regeringen vil ikke opfylde den opnormering af de tilsagn, der er givet fra regeringens side, som SF foreslår, men den skal nok leve op til sine egne løfter. Det, SF lægger oveni, må stå for SF's egen regning.

Jeg ved næsten ikke, om der er nogen grund til at fortsætte, hr. Ole Donner. Jeg har kun to minutter, og derfor kan jeg ikke nå at redegøre for det nævnte brev. Men jeg vil gerne sige: Et brev, der på første side i selve fremstillingen indeholder en klar redegørelse for, at regeringen står ved sin finansieringsgaranti, bør ikke kunne skabe uro i kommunerne, heller ikke i Frederiksværk Kommune, selv om jeg indrømmer, at den har fået et kedeligt styre.

Hr. Ole Donner siger, at jeg ikke går ind for skattesækning, for Socialdemokratiet går ikke ind for skattesækning. Vi har sagt, at med den udvikling, der er i skattegrundlaget, vil vi ikke afvise, at der kan være en mulighed for, at kommunerne kan sænke skatten; det er en kommunal afgørelse. Vi skal ikke herinde tage stilling til, om kommunerne vil sænke eller hæve skatten. Vi skal bare leve op til den finansieringsgaranti, vi allerede har givet, nemlig at give kommunerne mulighed for under ét at holde deres skatter i ro. Og det vil vi også gøre med den aftale, der bliver indgået.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg har siddet med min lille blyant dernede og krydset af på denne liste med de syv pinde, og en af dem har vi et foreløbigt tilsagn om at regeringen vil holde.

Så siger hr. Klaus Hækkerup, at regeringen naturligvis vil holde alle sine løfter, men det, som SF lægger oveni for egen regning, kan regeringen selvfølgelig ikke stå inde for. Nej, det havde vi heller ikke forventet, i ikke et sekund. Men kan jeg så ikke lige få en redegørelse for, en forklaring på, hvad det er i denne dagsorden, som er lagt oveni, hvad i denne dagsorden der ikke er regeringens egne ord fra ende til anden – bare sådan 3-4 eksempler?

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg skal kort til hr. Klaus Hækkerup sige, at jeg er helt enig med hr. Klaus Hækkerup i, at man ikke på to minutter kan forklare eller forsvare den skrivelse, der blev udsendt fra Indenrigsministeriet.

Arne Melchior (CD):

Såvel forespørgslen som debattens forløb bærer i høj grad præg af genbrug, og da dette både er moderne og attråværdigt, vil jeg da gerne deltage og henvise til debatten i fjor, som findes i det grønne hæfte nr. 20 fra forrige folketingsår under datoen den 13. april, og herunder også henvise til den tale, som fru Sonja Albrink, der dengang var CD's ordfører i sagen – ved den samme forespørgsel altså – holdt. Det, hun sagde, står vi fortsat inde for.

I øvrigt er de andre partiers taler jo også gået efter den samme recept, og der er vel ingen, der havde forventet andet. Ligesom jeg tilslutter mig det, fru Sonja Albrink sagde i fjor, tilslutter jeg mig også det, som indenrigsministeren sagde både i fjor og i år, og det er godt nok, og det er godt nok for CD.

Jeg tror, at denne advisering af, at man hvert år i denne måned skal have denne debat, er uden nogen som helst værdi, det giver en nul-effekt, og selve dette, som fru Pernille Frahm har været oppe mange gange og sige: Vi har kun skrevet af fra, hvad der er vedtaget i tidligere dagsordener, og hvad forskellige talere har sagt ved de og de lejligheder, og hvad der